

Úr az idő felett

„Ha egy barátom átszeli a

keréket, és lassan poroszki sra fogja lovát, nem maradok egy helyben, mereven nézve a felátsatlan domboldalt, és nem csak onnan kiáltom neki: »Mit akarsz?« Azért nem, mert ez a beszélgetés ideje. Hosszú nyelvű ársamat a puha földbe nyomom, majd a kökeretűshez ballagok a barátommal beszélgetni." - Robert Frost

Salamon felhívta a figyelmünket az idő fontosságára. „Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt" (Próv 3:1).

Idő. Jézus az idő

Ura is. Uralma az eddig bemutatott területeken valamilyen formában mindenütt nyilvánvalóvá vált. De mi is az idő, ami felett uralkodik? Miben nyilvánul meg az idő feletti uralma? Mi a jelentősége ennek az emberek számára?

Először

figyeljük meg a szótár meghatározását! A Britannica

Hungarica Világenciklopédia (Magyar Világ Kiadás, 1997.) szerint: „Az idő

mért, vagy mérhető periódus, térbeli dimenzió nélküli folytonosság." A Magyar értelmező Közlöny (Akadémiai Kiadás, Budapest, 1972.) az időnek, mint főnévnek kilenc jelentést sorolja fel, amelyek közül az első jelentés magyarízata így hangzik: „Az idő - a valóságoknak az a vonása, hogy azt [vagyis a valóságot] egymás után követő mozzanatok összefüggő folyamatának, történetének fogjuk fel."

Ha elmélyedünk

a relativitás- és kvantumelmélet nagyszerű gondolatában, az idő jó esélye van, hogy teljesen ártalmatlanul találkozzunk. Ekkor már kezdjük sejteni, mennyire világos az emberi felfogásképesség. Az idő egy jelenik meg, mint a természet mozgata ereje, a természet társny, ami annyira valóságos és meghatározó, mint a gravitáció társny. A természet társbi társnyához hasonlóan azonban lehetnek olyan esetek, amelyekre vagy nincs hatással az idő, vagy pedig hatása egészen más, mint amihez hozzászoktunk.

Gondoljunk

csak bele, hogy a fény csaknem kialsza az idő társnyát. A tudósok meghatározása szerint kb. 300 000 km-t tesz meg másodpercenként. Az idő társredőket még felfedezhetjük itt, de hogy viszonyul ehhez általános időfogalmunk? Minden változik. A világ teljes 6000 esztendőnyi történelme belefér a másodperc társredőkébe. Ha a fénysebességet elérnénk, a testek átalakulva energiává válnának, majd lelassulva ismét visszaalakulnak testté. Az idő, ahogy mi ismerjük, látnyegében megszűnik létezni. A fentiekben láttuk, hogy meghatározásunk értelmében kiléptünk az időből, és ájtutunk egy másikat, vagy ki tudja hanyadik lehetséges dimenzióba, ahol már nem kátnak a háromdimenziós világban ismert társnyek.

Általában már

nem láthatunk utazunk, és nem is valószínűleg fel a színtérféldet, mégis elfogadjuk Robert Frost idézett gondolatát, hiszen ártóak, mire utal az idővel kapcsolatban, és azt is, hogyan irányítja tetteinket az idő. Állatunk legteljesebb döntése az idő-szabta korlátokon belül hozzuk. Salamon szavait is könnyen megérthetjük, és talán sokszor idézzük is, amikor láthatjuk, hogy tudnánk, ez az idézet a Bibliában szírmazik. (Talán az ateistákat ez kissé zavarja.) De mi a véleménye minderről Istennek, Jézusnak? A legelején már leszögeztük, hogy Isten az idő Ura. Mit értünk ezen? Azt, hogy Ő teremtette az időt. Ha tehát Ő teremtette az időt, akkor a teremtés előtt az idő nem létezett. Volt olyan is, amikor idő nem létezett? (A mi fogalmaink szerint káptelenség elszakadni az időtől, még ha megpróbáljuk is elképzelni, milyen lenne.) Mégis, emberi megfogalmazásban a gy hangzik: idő nélküli idő. Továbbá, a Teremtőt nem szoríthatja korlátok közé saját teremtésén. Ez az álláspont igaz volt akkor, és igaz most is. Amikor Jézus emberré lett, úgy döntött, hogy a mi dimenziánk által szabályozott világba lép be. Jézus áldozta az életét azért, hogy a teremtésben mindennek megvolt az ideje. Jézus Isten, a gy szíjmos máis dimenziák és természeti törvényei is rendelkezésére állt, hogy számára az esetében használgja. A teremtés törvényei - ahogy általában nevezik - azok a törvények, amelyeket az emberek megismerhetnek a fizikai világot irányító törvényekből. De milyen korlátozott a tudásuk, és milyen ártó az a terület, amelyben a Teremtő saját törvényeivel állszhangban és a véges lények felfoghatatlanul nagyot vágtelen messze meghaladhatan tud cselekedni! - (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 84. old.)

Mi is a csoda?

A gy határozhatnánk meg: "Olyan nem hirtelen nap esemény, amelynek során nyilvánvaló, hogy Isten beleavatkozik az emberek ügyeibe", vagy "egy Istenről származó természetű jelenség", olyasvalami, amit nem tudunk megmagyarázni, mert olyan természetű törvények alapján történik, amelyek meghaladják az embernek adatott felfoghatatlanságot. DE a csoda nem varázslat, nem házkuszpákus, nem csalás és nem is elrugaszkodott emberi fantáziánk számára. A csoda olyan természetű törvények körében belül a végrehajtott isteni cselekedet, amelyeket nem ismerünk meg addig, amíg jelenlegi, bűnös állapotunkban vagyunk. A teremtés a Teremtőnek szolgálja. Isten nem helyezi törvényeit hatályon kívül, sem nem dolgozik velük ellentétben, hanem állandóan eszközeiket használgja őket" - (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 85. old.).

Figyeljünk meg

Azokat a történeteket, amelyeket a hiten tanulmányozunk! Olvassuk el az Jézus csodáit, amelyeket az Jézus az Jézus elbeszélnek az evangéliumok! Olvassuk el azt a csaknem mulatságos (ezt mondhatnánk, ha nem lenne olyannyira szívfájdító) jeruzsálemi történetet! Evangéliuma 5. fejezetében János beszámol arról, hogy Jézus belépett a Juhkapu és elhaladt a szépen kialakított Bethesda tó mellett. A név talán az "ézőlafók haza", vagy "a kegyelem haza" kifejezésből eredhet. A medence egy hatalmas ároklében helyezkedett el, amit győnyű, csiszolt fehér márványból faragott oszlopok sorával, körülvevő az egyik kettőszettá a medencét, a tóbbi pedig azt lefedte. A tó a templomtól északra, a város északi oldalán, a szintén Bethesda nevet viselő kávéházban volt. Mindig rengeteg ember várakozott ott a csodára, ami reményeik szerint gyógyítható volt a betegségéből, amiben az őt szenvedtek, mert egész életükben figyelmen kívül hagyták Isten természetű és egészszágyi törvényeit. A Jézus áldete cā-mű könnyéből megtudhatjuk, hogy a zarándokok tőmegei sávjárogva álltak a gyógyulásra, a gy amikor a víz-fodrozás kezdett, az emberek nagy igyekezetükben egymást taposták halálra.

â€ŽTbben

odaértek, és a parton haltak meg" - (Ellen G. White: Jézus élete, 159. old.). Ht nem éppen gy hangzik ez, mint...
Semmi
sz-n alatt el nem mennék oda!

Ekkor lp

sz-re Jézus. A könyv, amiből az imént idztnk, -gy folytatja az elbeszélést:
Jézus â€žegyedl sétált, láthatólag elmélkedett (ma gy mondanánk: gondolataiba mélyedt)... Látta a nyomorult szenvedőket... Vágyott arra, hogy ...minden szenvedőt meggygy-tson, de szombatnap volt. Tömegek mentek a templomba istentiszteletre.
A természet törvényei is Isten törvényei, s éppen gy isteni eredetűek, mint a Tízparancsolat." - (Ellen G. White: Előtted az élet, 196. old.).

Ezek az

emberek áthágták a természet törvényeit. gy gondolták, megtartk a Tízparancsolatot. Jézus tudta, mi történe, ha megtenné, amire vágyott. â€žEgy ilyen gygy-s annyira felsz-tanú a zsidók el-tleteit, hogy rövidesen véget vetnének munkájának." Viszont hamar rájöttek volna, hogy â€žugyanaz a hatalom, amely fenntartja a természetet, munkálkodik az emberben is" - (Ellen G. White: Előtted az élet, 97. old.). De akkor megpillantott egy embert, â€žakinek állapota mindenkinél nyomorúságosabb volt".
Lttl már valakit, akire illik ez a le-rs? Valahol egy utcasarkon, a nagy belvárosi házak rkdja alatt szutykos ember kuporog, előtte egy kis doboz, benne néhány aprópénzzel. Borzalmas! A történet folytatódik: â€žBetegsge jórészt saját bűneinek következménye volt..." Tehát megérdemelte, igaz? Az egészségügyi hatóságnak kellene elszállítani az utcr! â€žEgyedl, barátok nélkül tengette életét ez a szenvedő. s már gy érezte, hogy kivettetett Isten kegyelméből... Nem tudta felvenni a versenyt az önző, tülekedő tlmegeg... Igyekezete s állandó csaldja teljesen felrtk maradék erejét." Ekkor egy hangot hallott: â€žAkersz-e meggyógyulni?" Nos, ha ez nem ostoba kérdés... â€žMit gondolsz, miért vagyok itt?" - krdezhette magában, de csak a messzeségbe rvedt, valójában nem is válaszolt a kérdésre. Csak annyit felelt, hogy nincs, aki seg-tsen neki.

Jézus nem

kérte, hogy bizony-tsa hitét. Nem várta el azt sem, hogy a vágyakozás akár csak egyetlen szikráját is megpillantsa szemben. Tudta, milyen mélységes az elkeseredettsége, nem akarta próbára tenni. Emlékszel? Jézus â€žVGYOTT arra, hogy... MINDEN szenvedőt meggygy-tson." Egyszerűen ennyit mondott: â€žKelj fel, vedd az gyadat s járj!" Látszólag Jézus itt két törvényt is thg: a természet törvényét és a negyedik parancsolatot. â€žA Trvnyad nagyobb, mint a természet törvénye, és a Mindenhatónak megvannak az eszközei szándéka megvalósí-tshoz" - (Ellen G. White: Ptrkk s próféták, 74. old.). De vajon valóban megszegte Jézus e törvényeket? A férfi járt, magával vitte elnytt, mocskos gyknymatract, amiért szombatrontssal vádolták, amire egyszerűen -gy válaszolt: â€žAki meggygy-tott, az mondta nekem: Vedd az gyadat, s járj!" , aki látszólag figyelmen k-vl hagyta a természet törvényét, arra szl-tott fel, hogy megszegjem a msikt is. â€žA természet Istene, törvényének alkotója s irányú-tja fel tudja használni keze munkáit szándékának megvalósí-tására" - (Ellen G. White: Ptrkk s próféták, 73. old.). â€žA zsidók ezért üldözni kezdtk Jézust, mert szombaton tette ezt" (Jn 5:16). Mg ilyet! Mindenppen olvasd el az 5. fejezet további részét is!

Mennyiben

vonatkozik mindez rájuk is? Őrtöknek tartjuk, hogy Jézus az idő Ura is? A. W. Tozer Á-gy fogalmazott: „Csak az Őt lehet ereje Isten szavainak a Bibliában, mert Ősszefűgnek Isten szavával, ami a világegyetemet tartja fenn. Isten ma is hallható hangja teszi mindenhatóvá az Ő-rott Igét is” - (A. W. Tozer: Best of Tozer, 21. old.). Isten, Ős nem ember fektette le a szombat meghatározását a Tízparancsolatban. Isten felhasználja az Őltala teremtetett dimenziók Ős tervények bármelyikét, mindegyikét, még azokat is, amelyeket ember meg nem Őrthet. Mind rendelkezésére állnak, hogy a világegyetemben megvalósítsa céljait. Vagyis rá, hogy mindannyiunkat, Tízparancsolat Ős ENGEM is meggyógyítsa. Mind bűnösök vagyunk, szűz gyökényszőnyegünkön Őcsúrgunk. Nem kálálunk bűnzünk attól a szegény betegtől, bűneink juttattak ide. Az idő, emberi dimenziók egy része, vagy a természet tervények egy összetevője szintén Jézus rendelkezésére áll, hogy áldvást szövegünk örökében felhasználja. Vajon mi is felkelünk Ős járunk? Most? Vagy később? Mikor? Amikor éleljük az Őra, Ős az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját... [Ős] nem lesz tőbbé idő" (Jn 5:25; Jel 10:6).

Á

Robert Holbrook